

havde vist sig i den bestaaende Lovgivning. Dette Arbejde er nu i det væsentlige endt, og vi staar nu med et socialt Værn, som jeg tror, at dette Land kan være bekendt, og som det forhaabentlig ogsaa kan bære økonomisk. Tilskudslovgivningen er afviklet. Boliglovgivningen skal, hvis det overhovedet er nødvendigt at opretholde den, ændres; i Stedet for Tilskud skal der ydes Laan paa gunstige Vilkaar og til rimelig Rente. Arbejdsløshedsforsikringen skal genoprettes, medens den ekstraordinære Hjælp er skaarret ned og begrænset til Krisefondens Ydeevne, Krisefonden, hvortil Arbejdsgiverne og Arbejdsløshedskasserne bidrager deres Part. Samtidig dermed er Hjælpen til den arbejdsudygtige Befolkning udvidet, Børnelovgivningen er forbedret humanitært og finansielt, Sygeforsikringslovgivningen er stærkere underbygget og forbedret, Huller er udfyldt ved Invalideloven og Loven om kronisk syge, ligesom Fattiglovens § 63 er ændret saaledes, at de Mennesker, der er for svage til at gaa ind under den sociale Forsikringslovgivning, har faaet Ret til Hjælp uden Fattighjælps Virkning. Endelig sikrer Aldersrenteloven af 7. August 1922 alle gamle en lovhjemlet Rente fra deres 65de Aar. Jeg gentager, at denne sociale Lovgivning, der er gennemført i de sidste Aar i en økonomisk Nedgangsperiode, kan vort Land være bekendt. Vi har gennemført den i nøje Konsekvens af Linien fra Valget i 1920. Vi ønsker denne Linie holdt i Fremtidens Socialpolitik i Forvisning om, at den i højere Grad end Tilskudspolitikken er egnet til at skabe et sundt, paa humane Principper opbygget Folkesamfund.

Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg Ministeriet vor Støtte til den Fortsættelse af den hidtil førte Politik, som der er givet Tilsagn om i Statsministerens Erklæring. Vi føler os forvissede om, at de Vælgere, der gav vort Parti den politiske Ledelse i 1920, stadig staar bagved denne Politik. De vil gøre det, derom har vi faaet mange Vidnesbyrd i disse Dage, hvis det bliver nødvendigt at tage en Kamp om denne Politik, helst ønsker de den fremmet ved et fredeligt, fordrageligt Samarbejde, saa længe der er Vej frem for et saadant. Vi

hilses i vort Parti enhver, som loyalt vil gaa ind i dette Samarbejde, velkommen, idet vi vel ved, at der i en Tid som denne vil kunne slaas meget i Stykker økonomisk, saafremt Landet skal kastes ud i oprivende politiske Kampe.

L. Rasmussen: Den højtaerede Statsminister udtalte i Dag i sin Programtale, at Regeringen i det væsentligste havde løst de Opgaver, den stillede sig i 1920, og nævnte Gennemførelsen af Spareforanstaltninger, Bestræbelserne for at tilvejebringe Balance paa Finansloven og Løsningen af det sønderjydske Spørgsmaal i Overensstemmelse med Venstres Standpunkt i 1920, og han erklærede derefter, hvordan han mente, Stillingen til det sønderjydske Spørgsmaal fremtidig skulde være. Jeg tror, der er Grund til at se lidt paa, om det nu virkelig ogsaa er lykkedes Ministeriet at løse disse Opgaver — og paa hvilken Maade — i de 2½ Aar, Ministeriet har været ved Styret. Det er rigtigt, at Programmet ved Valgene i 1920, særlig ved Valget i April 1920, gik ud paa, at man i første Række maatte have bragt Orden og Balance i Statens Finanser, idet man beklagede, at Statsgælden og Underskuddet paa Finansloven var steget — Ministeren har nu nylig erklæret, at man er godt paa Vej dertil. Derefter hævdede man, at man i det sønderjydske Spørgsmaal ikke kunde stole paa det Styre, man hidtil havde haft, og som vilde nøjes med den Grænse, en Folkeafstemning fastsatte, derfor var det nødvendigt ogsaa af denne Grund at faa nye Folk til Styret. Og endelig erklærede man, at Indgrebene i den frie Handel og Omsætning maatte standses, nu maatte Kræfterne igen have deres frie Spil. Det var altsaa disse Spørgsmaal, Regeringen tog fat paa, da den kom til Styret i 1920, og som Ministeren i Dag erklærede i det væsentligste at have løst. Den første Opgave var at søge at faa tilvejebragt Balance paa Statsregnskabet, og saavel Venstres Ordfører i Dag som den højtaerede Minister ved Finanslovsforslagets Fremsættelse nærrede Haab om, at vi nu endelig meget stærkt nærmede os Balance paa Statsregnskabet; naar dette og hint var sket, vilde denne Balance være tilvejebragt. Det er ikke nye Ord af den højt-